

vist vil Følgen blive, at saa godt som al den Rug, der forekommer ovre paa Vestkysten, i alt væsentligt øjeblikkeligt vil gaa til Tørring, men det Arbejde, jeg i det foregaaende Aar har haft med disse Sager, har ogsaa belært mig om, at det har været i højeste Grad paakrævet, at disse letvægtige Rug-sorter blev henvist til øjeblikkelig Tørring. Forholdet er vel nok det, at Lagringsomkostningerne ved den saaledes tørrede Rug i vor Egn ikke har været dyrere end i andre Egne af Landet, vel nok noget billigere; man skal ogsaa have en Reservebeholdning for det øvrige Land; for at gemme Rugen ud over Foraarsmaanederne ved man af praktisk Erfaring er saare vanskeligt, for ikke at sige umuligt. Det mærkelige er, at denne Bestemmelse om den hollandske Vægt har Partiet Venstre altid været Modstander af, og jeg hørte nu en af Partiets Ordførere i Folketinget, Hr. Pinstrup, udtale ved denne Lovs første Behandling i Aar, at han glædede sig over, ja regnede sig selv til Fortjeneste, at den hollandske Vægt var gaaet ud af de tidligere Kornlove. En samtidig falden Bemærkning om hollandsk eller kinesisk Vægt forekom mig en Smule mindre vel anbragt. Den hollandske Vægt har i Danmark været knæsat som en meget fortrinlig Værdimaaler, respekteret baade af Køber og Sælger, og det er min Overbevisning, at saavel den højtærede Landbrugsminister som Brødkornsadministrationen, naar Aaret er gaaet, vil sande, at det var godt, at det Pinstrupske Arbejde ikke i Aar har sat Frugt paa den Maade. Saa vidt jeg ved, har den højtærede Landbrugsminister tidligere ogsaa været Modstander af den hollandske Vægt, men jeg haaber, som sagt, det vil gaa saaledes, at naar Aaret er forbi, vil ogsaa han erkende, at det var en god og fornuftig Foranstaltning at faa gennemført.

Hvad Prisen paa Kornet angaar, er den jo paa Papiret ansat til 43 Kr.—44 Kr. 60 Øre efter det i Gaar af Folketinget vedtagne Forslag, og det ser ud, som det er en betydelig højere Pris end den, der ydes efter Kornloven af 1919. Men det er jo kun paa Papiret, det ser saadan ud, for, som jeg før sagde, medens man i Fjor eller efter tidligere Love kunde faa fuld Ombytning, kan man i Aar neppe opnaa at faa byttet Pund for Pund, navnlig hvis det ikke paa effektiv Maade træffes Foranstaltninger til at hæve den fattige danske Kronens Værdi. Jeg glæder mig over, at den højtærede Minister synes at være kommet til at se paa Forholdene omtrent paa

samme Maade, som Socialdemokratiet har set paa dem i længere Tid. Det er en meget mørk Situation, vi staar overfor, men det har sandelig ogsaa været en mørk Tid, vi har haft at gaa igennem. Jeg tror ikke, det var klogt, at man i Aprildagene 1919 fik Augustloven ophævet, for det forekommer mig, at den var netop den Livrem, som den højtærede Minister har talt om, thi Loven af 7. August 1914 var netop egnet til at spænde, om det var fornødent, og løse, om det var fornødent, men den Livrem, man dér fik løst, havde det sikkert været klogt for Danmark at beholde.

Jeg skal tillade mig at opstille et ganske kort Regnestykke over, hvilken Betaling man faar for den Rug, man nu tilsyneladende kommer til at betale med 43 Kr., forudsat at man skal købe af Statens Varer. Hvis jeg i Dag møder med et Parti Rug, hvis hollandske Vægt f. Eks. er 106, opnaar jeg herfor 43 Kr. minus et Fradrag paa 8 × 30 Øre eller 2 Kr. 40 Øre, det vil sige, at jeg for min Rug faar 40 Kr. 60 Øre for 100 kg. Hvis jeg for disse Penge vil købe mig et tilsvarende Kvantum Majs, maa jeg for dette Kvantum Majs — som i Øjeblikket desværre er af meget tarvelig Kvalitet —, hvis jeg bor i den Egn, hvor jeg nu tilfældigvis bor, betale 41 Kr., det er Udsalgsprisen i disse Dage i min Egn, og jeg har derved haft et direkte Tab af 40 Øre pr. 100 kg. Her er altsaa ingenting opnaaet i Sammenligning med i Fjor, tværtimod. Og skal jeg i Marts f. Eks. sælge Rug af samme Vægt, opnaar jeg ganske vist 44 Kr. 60 Øre, men hvis jeg herfor vil købe Havre, Byg eller Blandkorn til Foder eller til Udsæd, rent bortset fra, hvad jeg eventuelt maa give for sortrenset eller for triørrenset Vaarsæd, vil Prisforholdene stille sig saaledes, som jeg straks skal angive. Jeg forudsætter, at der bliver eksporteret, og Lovforslaget bygger jo til Dels paa, at der skal eksporteres en hel Del, men hvis der skal eksporteres, kan jeg skønne, at det saa er Meningen, at man ikke vil lukke op for Ventilen, før man opnaar en Pris, der ligger omkring en 60 Kr., det vil jeg heller ikke anse for forsvarligt, men hvis man nu lukker op for Eksporten, naar man kan opnaa ca. 60 Kr., vil jeg lægge dette til Grund for min Beregning. Jeg gaar endvidere ud fra en cif-Majspris af 37 Kr. 50 Øre. I Øjeblikket er Forholdet vistnok det, at man skal betale en Pris, der ligger oppe i Nærheden af 39—40 Kr., hvis man skal købe Majs i Dag. Man har altsaa en cif-Pris paa 37½ Kr., og man